

40 ГОДИНИ ЖИВА АНТИКА

На 27 февруари 1992 година на Филозофскиот факултет во Скопје, пред голем број научни и културни дејци како и видни личности од општествениот живот беше одржана свеченоста 40 ГОДИНИ ЖИВА АНТИКА при што е промовиран четириесетиот том на списанието, посветен на професорот Михаил Д. Петрушевски.

Откако доцентот д-р Витомир Митевски, раководител на Институтот за класични студии, ја отвори свеченоста, поздравен говор до присутните одржа професорот д-р Георги Ефремов, министер за наука на Република Македонија.

Академикот Петар Хр. Илиевски, одговорен уредник на списанието, во своето опширно предавање го изложи четириесетгодишниот растеж на *Жива Антика* со посебен осврт кон улогата на професорот Михаил Д. Петрушевски, негов основоположник и прв одговорен уредник.

Потоа, студентите на Групата за класични студии прочитаа фрагменти од препевите на професорот Петрушевски, по што гостите ја разгледаа пригодната изложба на изданијата на *Жива Антика*.

На страниците што следуваат ги поместуваме текстовите на трите излагања одржани на промоцијата.

ВИТОМИР МИТЕВСКИ
Раководител на Институтот
за класични студии

Почитувани дами и господа,
колешки и колеги, драги гости,

Дозволете ми на почетокот на оваа наша свеченост да кажам збор—два за значењето и симболиката што ги носи насловот на списанието *Жива Антика*.

„Антиката“ тука не е само гола определба на староста на грчко-римската култура кон која е свртен нашиот интерес. Многу повеќе, тој збор за нас е ознака на суштествената порака што тој древен свет ја содржи, симбол на античките обрасци на животната мудрост, на бесмртните норми на културата и уметноста, на темелите на цивилизираниот свет.

Не без основа велíme дека Антиката е жива, затоа што тие обрасци и норми живеат и денес како огледало во однос на кое ги согледуваме и одмеруваме нашите современи состојби и постигања. Тие се вечни и ќе трајат сè до тогаш додека се живи нејзините следбеници. Не оние што себе си се сметаат како такви по род, зашто духот на антиката не се наследува автоматски, со раѓањето. Нејзини легитимни наследници се оние народи и култури кои навистина бдеат над античките идеали, кои настојуваат да живеат според нив, кај кои сеуште гори пламенот на тоа духовно огниште.

На тој вечно жив пламен, кај нас во Македонија, нови, свежи сили му влеа покојниот професор Михаил Петрушевски кога пред четирисет години го основа списанието *Жива Антика*. Оттогаш, тоа ѝ служи на својата задача да ја разоткрива и шири вистината дека се безбројни нишките што нашето поднебје го врзуваат со Антиката, да укаже на втемеленоста на македонската култура во европската и тоа не како нејзина периферна струја, зашто европската цивилизација својот корен, својот искон го носи токму оттука, од Балканот.

На таа своја задача списанието здружи многу духови од нашата средина, но и од јужнословенските простори и од светот. Низ овие години, *Жива Антика* се претвори во моќно оружје кое долготрајно и далекусежно ја шири нашата порака до светот, нашата вера во античките идеали кои и денес, во овие пресудни времиња, се наша најсилна заштита: идеалот на слободен живот, верата во моќта и непобедливоста на вистината и правдата.